

Η Αγία Παρασκευή

Η Αγία Παρασκευή γεννήθηκε κοντά στη Ρώμη τον καιρό που αυτοκράτορας ήταν ο Αδριανός από πλούσιους χριστιανούς γονείς , τον Αγάθωνα και την Πολιτεία. Γεννήθηκε μέρα Παρασκευή και για αυτό την ονόμασαν έτσι. Οι γονείς πέθαναν νέοι αλλά είχαν προλάβει να της μάθουν για το Χριστό και την αγάπη Του. Έτσι η Παρασκευή μεγαλώνοντας διάλεξε να γίνει μοναχή και , όταν πέθαναν οι γονείς της , μοίρασε την περιουσία τους στους φτωχούς και πήγε σε μοναστήρι. Αργότερα ξεκίνησε να διδάξει το Χριστιανισμό σε διάφορα μέρη.

Εκείνο τον καιρό αυτοκράτορας έγινε ο Αντωνίνος , ο οποίος καθώς ήταν ειδωλολάτρης θύμωσε όταν έμαθε ότι η Παρασκευή στο όνομα του Χριστού θεράπευε αρρώστους δίνοντάς τους πρώτα τη χαρά της ίασης και ύστερα τη χαρά της πίστης στο Χριστό και διέταξε να τη συλλάβουν. Έμεινε έκθαμβος από την ομορφιά της και προσπάθησε μάταια να τη δελεάσει να θυσιάσει στα είδωλα. Δεν κατάφερε όμως τίποτα. Έτσι θύμωσε και διέταξε να της φορέσουν μία πυρακτωμένη περικεφαλαία για τιμωρία. Η Παρασκευή δεν έπαθε τίποτα. Τότε διέταξε τους στρατιώτες να την ρίξουν στη φυλακή με μια τεράστια πέτρα στο στέρνο της. Εκεί όμως άγγελος Κυρίου φάνηκε με μεγάλο σεισμό και τη θεράπευσε. Την άλλη μέρα οι φρουροί τη βρήκαν μια χαρά και τότε εβδομήντα στρατιώτες της φρουράς του αυτοκράτορα πίστεψαν στο Χριστό, οι οποίοι θανατώθηκαν την ίδια μέρα. Ο αυτοκράτορας ξαναζήτησε από την Παρασκευή να θυσιάσει στα είδωλα κι όταν εκείνη αρνήθηκε έκαψαν καζάνι με λάδι και πίσσα και την έβαλαν μέσα. Καθώς η Παρασκευή δεν πάθαινε τίποτα, πλησίασε ο αυτοκράτορας να διαπιστώσει μήπως δεν ήταν αρκετά καυτό το μείγμα . Όταν έφτασε όμως κοντά, κήκε τόσο πολύ, ώστε τυφλώθηκε. Μέσα στον πόνο του « ήλθε εις εαυτόν» , κατάλαβε τι γινόταν και ζήτησε από την Παρασκευή να προσευχηθεί στο Θεό της λέγοντας « Λυπήσου με δούλη του αληθινού Θεού, δώσε μου πίσω το φως μου κι εγώ θα πιστέψω στο Θεό που κηρύττεις». Με τις προσευχές της Αγίας όχι μόνο ξαναβρήκε το φως του αλλά έγινε Χριστιανός κι από τότε ονομαζόταν Αντωνίνος ο Ευσεβής.

Μετά το περιστατικό η Παρασκευή αφέθηκε ελεύθερη να συνεχίσει το έργο της. Διδάσκοντας , θεραπεύοντας και κηρύττοντας βρέθηκε σε μια πόλη όπου διοικητής ήταν κάποιος Ασκληπιός, ο οποίος με την πρώτη ευκαιρία τη συνέλαβε, τη φυλάκισε και τη μαστίγωσε μέχρι να φανούν τα κόκκαλά της και μισοπεθαμένη την πέταξαν οι φρουροί στη φυλακή το βράδυ. Την άλλη μέρα, όταν άφωνοι οι στρατιώτες τη βρήκαν σώα και αβλαβή, εκείνη ζήτησε να τη μεταφέρουν στο ναό του Απόλλωνα. Ο Ασκληπιός χάρηκε, γιατί νόμισε όταν θα ήθελε να θυσιάσει στα είδωλα και την πήγαν εκεί. Η Παρασκευή όμως, αφού προσευχήθηκε για πολλή ώρα και έκανε το σημείο του Σταυρού είδε μαζί με τον κόσμο που είχε συγκεντρωθεί να πέφτουν όλα τα ειδωλολατρικά αγάλματα και να σπούνε με πάταγο. Ο κόσμος φώναξε τότε με δυνατή φωνή: « Ο Θεός των Χριστιανών είναι μεγάλος»!

Ύστερα από αυτό τα μαρτύρια αλλά και η πίστη της δεν έχουν τελειωμό. Την ρίχνουν σ' ένα λάκκο με ερπετά, αλλά εκείνη με την προσευχή της τα θανατώνει. Μη μπορώντας να κάνει κάτι άλλο ο Ασκληπιός, στέλνει την Παρασκευή στο βασίλειο του Ταράσιου , ο οποίος ήταν ακόμα πιο σκληρός από τον Ασκληπιό. Εκεί θεράπευε στο όνομα του Χριστού όλους τους ασθενείς που της έφερναν, μέχρι που την συνέλαβαν κατηγορώντας την ότι κάνει μάγια. Για τιμωρία της την έριξαν σε ένα βρωμερό λάκκο με δηλητηριώδη κι επικίνδυνα φίδια, ο οποίος λάκκος με την προσευχή της και το σημείο του σταυρού έγινε ευδιαστό λιβάδι με ωραιότατα λουλούδια και η Παρασκευή βγήκε από εκεί χωρίς να έχει πάθει τίποτα. Ο θυμός του Ταράσιου πλέον δεν συγκρατούνταν. Κι έτσι την έφεραν στα Τέμπη, στο κέντρο της Θεσσαλίας, όπου η Αγία προσευχήθηκε με δυνατή φωνή να συγχωρέσει ο Θεός τις αμαρτίες εκείνων που θα τιμούσαν τη μνήμη της. Εκεί την αποκεφάλισαν.

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της στις 26 Ιουλίου και οι πρεσβείες της θεραπεύουν ιδίως παθήσεις των ματιών, όπως φαίνεται στην εικόνα της.

Ερμηνευτικά σχόλια

Χαρά της ίασης και της πίστης: Όταν κάποιος αρρωσταίνει, συνήθως γκρινιάζει κι αρχίζει τα «γιατί», ιδίως αν η αρρώστια είναι σοβαρή. Όταν γίνεται καλά, χαίρεται. Σε κάποιους η χαρά κρατάει λίγο, σε άλλους περισσότερο. Όταν όμως η χαρά της ίασης γίνεται και χαρά της πίστης, τότε μεταμορφώνει το είναι του ανθρώπου. Γίνεται αισιόδοξος ο άνθρωπος, βλέπει το ποτήρι μισογεμάτο. Λέει «έχει ο Θεός». Του εμπιστεύεται τη ζωή του, τα προβλήματά του, το παρόν και το μέλλον του και γίνεται χαρούμενος, γιατί δεν λυγίζει από το βάρος των δυσκολιών. Μαθαίνει να ταπεινώνεται, και διαχειρίζεται τη δυσκολία εμπιστευόμενος το Θεό και όχι παριστάνοντας ο ίδιος το Θεό.

Ήλθε εις εαυτόν: ο Αντωνίνος ήταν διώκτης των Χριστιανών, ήταν αυτοκράτορας. Θα μπορούσε να αποκεφαλίσει εκείνος την Παρασκευή. Όταν τυφλώθηκε όμως, συνειδητοποίησε και ε π έ λ ε ξ ε να γίνει Χριστιανός. Δεν τον νίκησε ο εγωισμός, όταν κατάλαβε ότι Αυτός, στον οποίο πίστευε η Παρασκευή, ήταν αληθινός και ανώτερος από όποιον θεό ο ίδιος είχε γνωρίσει ως τότε και είχε την ταπεινώση να το παραδεχθεί και τελικά να ζητήσει και να γίνει και ο ίδιος Χριστιανός.

Με τις προσευχές της Αγίας Ξαναβρήκε το φως του: με τις πρεσβείες της Αγίας Παρασκευής θεραπεύονται πολλές ασθένειες των ματιών, όταν οι άνθρωποι ζητούν με πίστη τις μεσιτείες της. Θαύματα λέει ο κόσμος τα ανεξήγητα με τη λογική γεγονότα, όπως το να ξαναβρεί το φως του κάποιος που δε βλέπει, να περπατήσει κάποιος παράλυτος κ.α. Υπάρχουν όμως και θαύματα που αλλάζουν εσωτερικά τον άνθρωπο χωρίς να γίνει κάποιο άξιο απορίας γεγονός αντιληπτό από τους άλλους. Η ζωή κοντά στο Θεό είναι ένα θαύμα. Όταν ένας αδύναμος άνθρωπος, όπως θα ήταν η Παρασκευή αν δεν πίστευε στο Θεό, καταφέρνει με την πίστη να ξεπεράσει το φυσικό, ανθρώπινο φόβο για τα βασανιστήρια, τα επικίνδυνα ερπετά και ζώα, το φόβο απέναντι στους ισχυρούς της γης, ουσιαστικά καταφέρνει μέσω της πίστης να νικήσει το φόβο για το θάνατο, που είναι ο μεγαλύτερος φόβος του ανθρώπου, τότε δεν υπάρχει μεγαλύτερο θαύμα. Με την πίστη νίκησε το φόβο και τελικά και το θάνατο και πρόσφερε πρώτα στον εαυτό της και ύστερα και σε όσους τη μιμήθηκαν κι έγιναν Χριστιανοί, την χαρά της Ανάστασης.

Την μνήμη της, κάνει θαύματα: ο άγιος είναι ο άνθρωπος που ζει το Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού στην ύπαρξή του. Αλλά δεν την κρατά αυτή τη χαρά μόνο για τον εαυτό του. Την προσφέρει και σε όλους όσους αγαπά, σε όσους γνωρίζει, σε όσους θέλουν. Μιλά και ζει τον Χριστό ως τον Αναστημένο Θεό και η μνήμη του μένει για πάντα ζωντανή στις καρδιές των ανθρώπων. Κάθε φορά λοιπόν που γιορτάζουμε έναν άγιο, θυμόμαστε τον αγώνα του Σταυρού και ζούμε την χαρά της Ανάστασης!

Ερωτήσεις

1. Τι έκανε ο Αντωνίνος όταν η Παρασκευή δεν «υπάκουσε» στις εντολές του αρχικά και τι στη συνέχεια;
2. Ποια η διαφορά ανάμεσα στον Αντωνίνο και τον Ταράσιο;
3. Γιατί δε φοβόταν η Παρασκευή; Δε δειλίασε καμιά στιγμή; Ποιος της έδινε δύναμη;
4. Εμείς φοβόμαστε το θάνατο; Όταν μας έρχονται τέτοιες σκέψεις τι μπορούμε να κάνουμε;

Συμπέρασμα

Η ζωή κοντά στο Χριστό είναι ένα θαύμα που μας κάνει να νικούμε το θάνατο και να προσφέρουμε τη χαρά της Ανάστασης.

Απολυτίκιο Αγίας Παρασκευής (ήχος α')

Την σπουδήν σου τη κλήσει κατάλληλον, εργασαμένη φερώνυμε, την ομώνυμόν σου πίστιν εις κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευή αθληφόρε· όθεν προχέεις ιάματα, και πρεσβεύεις υπέρ των ψυχών ημών.

Ας παίξουμε

Πόσες λέξεις κρύβονται στη ... σκουλικαντέρα;;!!!!

ΠΟΘΡΞΓΜΔΝΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝΦΝΦΩΕΙΚΛΛΑΝΤΩΝΙΝΟΣΞΚΞΕΟΛΚΜΑΣΚΛΗΠΙΟΣΗΒ
ΒΓΗΤΑΡΑΣΙΟΣΝΝΝΙΚΟΕΥΘΟΛΦΡΟΥΡΟΙΒΩΨΦΓΓΗΘΕΟΣΚΚΞΗΓΕΟΚΛΜΑΤΙΑΣΓΤΕ
ΟΠΛΙΟΥΛΙΟΣΚΗΥΤΤΕΜΠΗΛΚΞΕΚΚΛΗΣΙΑΗΗ

Να ζωγραφίσεις την Αγία Παρασκευή:

